

Από τις βιολογικές ικανότητες, της διατροφής, της ανάπτυξης, της αναπαραγωγής, των αντιδράσεων στα ερεθίσματα, της κληρονομικότητας και τις ανώτατες ιδιότητες, της νόησης, της δυναμικότητας των συναισθημάτων και των αναγόμενων στην ψυχική σφαίρα λειτουργιών, που αναφέρονται μόνο στον Άνθρωπο.

Η συμπλοκή των χημικών αντιδράσεων των στοιχείων της ύλης, που συνθέτουν τους ζώντες οργανισμούς, οι καταλύτες και οι άλλοι βιολογικοί και κοσμικοί παράγοντες, που κατά τρόπο άγνωστον στην ολότητά τους, παρεμβαίνουν και συμβάλλουν στην παραγωγή της ζωής, στην ανάπτυξή της, στην αλληλεξάρτηση των όντων και στη συμμετοχή τους στην εξέλιξή τους, στην ανάπτυξη της πυραμίδας των νοητικών, ψυχολογικών και συναισθηματικών δονήσεων και στην αποτύπωσή τους στη συνειδησή μας, αποκαλύπτουν επίσης, πτυχές του θαύματος της δημιουργίας και σηματοδοτούν την υπεροχή του Ανθρώπου, σε σχέση με τα άλλα γίγνα όντα.

Θα έλεγε κανείς, ότι, η ζωή των έμβιων και φυτικών όντων, και πρωτίστως του Ανθρώπου, είναι μια άλλη εμπλοκή θαλασσών, άπειρων διαστάσεων, με άγνωστα γνωρίσματα και νομοτέλειες.

Είναι το γέννημα του Συμπαντικού υλικού κόσμου, και των ποικίλων εκφάνσεών του, των διαφόρων δηλαδή, μορφών της ύλης-ενέργειας, της αλληλεπίδρασής τους, της καταλυτικής δράσης διαφόρων παραγόντων, όπως του φωτός, και των κρίσιμων ισορροπιών, των συστημάτων, που παράγουν και συντηρούν τη ζωή.

Το Σύμπαν και οι νομοτέλειές του, η έμβια και η φυτική ζωή στη Γη, είναι οι θερμοκοιτίδες, τα γήπεδα άθλησης και η φωτεινή κλίμακα, τις βαθμίδες της οποίας, ο Άνθρωπος αγωνίζεται να κατανοήσει και να ανέβει.

Όρισε δηλαδή, η Συμπαντική νόηση, τον Άνθρωπο κληρονόμο αυτού του Σύμπαντος, των άπειρων διαστάσεων, συνιστάμενου από τα άπειρα μέρη του, τα άτομα και τα υπατομικά σωματίδια του. Από τα άπειρα μεγάλα αστρικά συστήματα, τους γίγαντες και νάνους κόσμους, τους Κόσμους και αντικόσμους, που κινούνται ασταμάτητα, με απόλυτη ακρίβεια και μηδενική εντροπία, σε ένα άπειρο Σύμπαν φωτός και άπειρου σκότους.

Σε ένα άπειρο Σύμπαν-υπερθάλασσα, συμπαντικών συστημάτων, άπειρων ποταμών και ωκεανών, άστρο-ύλης φωτιάς και ακτινοβολιών. Ενός θεάτρου πολέμου, που οδηγεί στην Ειρήνη. Αταξίας που επιζητά την τάξη. Θανάτου, που γεννά τη ζωή, που τραγουδά συμπαντικές μουσικές, που χορεύει ασταμάτητα, που βυθίζεται στα ερέβη και επανέρχεται στην επικράτεια του Ήλιου.

Που ζει και πεθαίνει αναγεννώμενο.

Αυτά τα Σύμπαντα και τα αντισύμπαντα, της αστρικής ύλης, του φωτός και του σκότους, της αιώνιας κίνησης, της τάξης και της αταξίας, του ερέθους και της αρμονίας, των παλλόμενων πυρακτωμένων αυλών και ακτινοβολιών, των πύρινων ωκεανών και του απόλυτου ψύχους, τα διέπει μια άπειρη νόηση, ένα απείρως τέλειο ήθος και ένας σκοπός, που αναδέχθηκε να πραγματώσει ο Άνθρωπος.

Είναι όλα αυτά τα Σύμπαντα: Γήπεδα άθλησης του Ανθρώπου, φωτοθάλασσες-σκαλιιά για να τα ανέβει προς την κορυφή, δημιουργώντας με Ελευθερη βούληση. Ελαύνων ασταμάτητα στο αλώνι του Θείου Σχεδίου. Πνευματώνοντας στον άπειρο χρόνο, την ύλη. Κωπηλατώντας μέσα από φουρτουνιασμένες θάλασσες και ερέβη. Φωτίζοντας το δρόμο προς την Ιθάκη του, με το λυχνάρι του δημιουργικού πάθους για την κατάκτηση της αλήθειας και με άσβεστη επιδίωξη, τη ζεστή αγκαλιά της Πηνελόπης του.

Την επιδίωξη κατάκτησης του έρωτα, της ευτυχίας, μιας αστραπής μακριά στον ορίζοντα, που όλο και απομακρύνεται.

Είναι η ζωή μια θάλασσα...; στο άπειρο των θαλασσών; **Είναι μια** θάλασσα άπειρων θαλασσών, άπειρων επιπέδων ζωής, χωρίς όρια, χωρίς σχήμα, που δεν ορίζονται, αλλά εκτείνονται στο άπειρο, αφού είναι άμετρη η νόησή μας, τα αισθητήριά μας, οι δυνάμεις μας και η προοπτική μας. Είναι μια θάλασσα μέσα στην οποία ψάχνουμε να ορίσουμε τις συντεταγμένες της Ανθρώπινης τροχιάς.

Οι μεγάλοι διανοητές της Αρχαίας Ελλάδας, οι αυτάδελφοί τους, διανοητές της Ανθρωπότητας και οι άμετρητοι μαθητές και Απόστολοί τους, έχουν ήδη, καταγράψει τις συντεταγμένες της Ανθρώπινης τροχιάς προς το μέλλον.

Οι Δελφοί, οι Θερμοπύλες, ο Παρθενώνας, η Ολυμπία, τα ερειπωμένα ιερά και τα χαλάσματα των Ναών της γνώσης, οι Εσταυρωμένοι, από τον Προμηθέα μέχρι το Χριστό,

Πρώτο ειδικό βραβείο ποιήσεως στον Θεόδωρο Δάλμαρη

Είναι η ζωή μια θάλασσα...; στ άπειρο των θαλασσών

Η επικρατούσα αντίληψη περί ζωής, που αναφέρεται στα φυσικά και έμβια όντα, προσεγγίζεται μέσα από τη διαδικασία εξατομικεύσεως στο περιβάλλον και στο χρόνο. Προσεγγίζεται επίσης, από την κατανόηση του πλέγματος, που παράγει τη ζωή.

και τα άμετρητα σκελετωμένα σκιάχτρα και οι άμετρητοι νεκροί, θύματα του δικαίου της ισχύος και των δανειστών, επικαιροποιούν τον νέο μεσαίωνα, και την νέα ιερά εξέταση, αλλά και τον Αγώνα του Ανθρώπου, να διαγράψει αταλάντευτος την πορεία του προς την Ελευθερία.

Δεν Ξέρω, εάν αυτό το πεζό κείμενο, κάνει περισσότερο κατανοητό το ποίημα που ακολουθεί με τον ίδιο τίτλο, ή εάν το ποίημα ρίχνει περισσότερο φως στο κείμενο. Αλλά το Σύμπαν είναι άπειρη νόηση και η κατανόησή της, είναι αδύνατη από πεπερασμένα όντα.

Γι αυτό, μόνο να την προσεγγίσουμε μπορούμε, εκ του μακρόθεν. Και να κλείνουμε ευλαβικά, εμπρός στο άπειρόν της. Να συνεχίσουμε τον αγώνα της κατανόησής της φύσης μας, που είναι η πιο τέλεια εικόνα του Σύμπαντος, που είναι μια θάλασσα ζωής, άπειρων θαλασσών, νόησης, συναισθημάτων, δημιουργικότητας, αστείρευτων δυνάμεων και προκλήσεων. Που είναι η Κορωνίδα της. Που είναι η κολυμβήθρα εξαγνισμού μας και εξανρθώπισής μας, γήπεδο άθλησης και βατήρας προς ανώτερα επίπεδα συνειδητοποιήσεως.

Είν' η ζωή μια θάλασσα...; στ' άπειρο των Θαλασσών;

Είναι θάλασσα οι Αιθέρες, θάλασσες οι Ουρανοί, **Κάθε κόκκος** από άμμο, Ήλιοι και αστερισμοί. **Θάλασσες τα** σωματίδια, των ατόμων η στεφάνη, **σβούρες χορευτές** Αιώνιοι, γίγαντες και μικρονάνοι.

Μύριοι κόσμοι κι' αντικόσμοι, φωτεινοί και σκοτεινοί, **κοσμονάνοι, κοσμηκτικές,** θάλασσες φωτός ροή. **Φωτοβόλοι κβαντοκόσμοι** και παλλόμενοι αυλοί,

ύμνωδοι τ' άπειρου κόσμου, χορευτές και μελωδοί.

Κι' ο χορός τους πυρακτώνει, λιώνει η πρώτη τους μορφή, **σπάζουν, γίνονται** κομμάτια, σπόροι για μια νέα αρχή. **Τραγουδούν ενώ** πεθαίνουν, γίνονται άστρα, φως και σκόνη, **Νέοι κύκλοι** τη ζωής, νέας όντα, νέοι κόσμοι.

Πρώτη στ' αχανές το Σύμπαν, η μικρή κουκίδα Γη, **Φυτικών κ'** έμβιων όντων, κιβωτός μοναδική. **Γήπεδο άθλησης** τα' Ανθρώπου, άγριας μάχης το πεδίο, **Που παλεύουν** οι δύο φύσεις, το θηρίο με το Θείο.

Του Ανθρώπου πούνα ο μόνος, κληρονόμος κι' αθλητής, **Που εκτελεί** το μέγα χρέος και ανέκλιτη Εντολή. **Φωτοδέκτης, φωτοδότης,** αθλητής Ελευθερίας, **Θάλασσα συναισθημάτων** και πηγή δημιουργίας.

Αθλητής και σφυροκόπος, στου Σχεδίου το αμόνι, **Που συντρίβει** τη δουλειά και την ύλη πνευματώνει. **Με σφραγή** του Αοράτου, στ' Άγιο επίπεδο του Νου, **Όρισε το** μονογίό του, σαν συμπαίκτη του Θεού.

Τους Δελφούς, τις θερμοπύλες, Παρθενώνα κι' Ολυμπία, **Ιερά, Ναούς** της Γνώσης και βωμούς υπερθυσίας. **Πυροδότες της** ψυχής, νόησης και φαντασίας, **Πλοηγούς σ'** ωκεανούς, της υπέρτατης Σοφίας.

Και της Γνώσης του Εγώ, τα' άπειρο του Άνω Κόσμου, **Της Αιώνιας** Αλήθειας, τη ζωή του θείου Νόμου. **Φωτοθάλασσες σκαλιιά,** που η απόλυτη Οντότης, **Όρισε για ν'** ανέβει, του Ανθρώπου η θεότης.